

“Ik was in één van die tapes maar aan het afgeven op mezelf”: hoe Johan Terryn zichzelf dwong oog in oog te komen met zijn spijt

© Geert Van De Velde

Hij maakte er al twee podcastreeksen over bij het ‘Nieuwsblad’. Hij schreef er onlangs een intrigerend boek over. En nu wentelt Johan Terryn (54) er zich ook nog in op de planken: een goeie, knagende dosis spijt. “Ik ben het bewust gaan opzoeken bij mezelf”, zegt hij. “En ik kan het iedereen aanraden.”

Bert Heyvaert – donderdag 19 oktober 2023

“Pfff. Alles nog omgesmeten.” Johan Terryn ploft zich neer in de stoel en wrijft zijn haren achteruit. We schrijven vijf dagen voor de première. Al maandenlang heeft hij aan dit stuk gewerkt als een horlogemaker. Minutieus alle elementen afgemeten, bijgevijsd, in elkaar gepuzzeld. Maar nu, vijf dagen voor de première, heeft hij alles dus nog omgesmeten. “Ja, ja...” Nog een zucht. “Het is de schuld van Randall Casaer en Wouter

Deprez. Ik had voor hen een try-out gedaan. Het is makkelijker om voor 1.000 man te spelen dan voor die twee mannen die op je lip zitten kijken. *(lacht)* Een marteling! Maar *soit*, ze hadden gelijk. En dus heb ik het nog omgesmeten.”

Vergis u niet. Hier zit niet echt een man met de handen in het haar. De zucht vermoemt dat Johan Terryn zich eigenlijk verkneukelt. Als een kind kijkt hij uit naar wat hij zo goed kan – een theaterpubliek in beroering brengen – met datgene wat hem nu al twee jaar lang mateloos intrigeert: het fenomeen spijt. Hij maakte er al een heerlijke podcast over, in samenwerking met het *Nieuwsblad*. Daarin interviewt hij mensen die spijt hebben over iets – van een verloren jeugdliefde tot een verkeerde job. Maar hier, in dit theaterstuk, gaat het over hemzelf. Over de transformatie die hij onderging. Van spijt-ontkenner naar spijt-omarmer.

Spijt-tapes

“Het verhaal begint op een ochtend toen ik wakker werd. Ik voelde iets knagen en ik wist: *dit is het*. Dit is spijt. Dat klinkt misschien onnozel, maar het voelde als een fysieke gewaarwording. Iets onbestemd. Tot dan had ik dat nooit ervaren. Ik ben opgevoed, zoals bijna iedereen in Vlaanderen, met het idee dat spijt zinloos is. Gedane zaken nemen geen keer, *you only live once*, zo iets. Maar in die periode had ik een relatiebreuk achter de rug. Ik had spijt, dat het gedaan was. Maar het bracht vooral iets veel diepers naar boven. Ik wou altijd een *family man* worden. Maar ik ben nu 54, mijn zonen zijn volwassen. En ik dacht: *Hey, zo had ik het niet gepland op mijn 18de...*”

Terryn in actie tijdens de voorstelling van *Tot Onze Grote Spijt* — © Diego Franssens
En dus deed Johan Terryn iets wat hij tien jaar eerder nooit had durven doen. Hij ging op reis. Letterlijk en figuurlijk: “Ik gaf mezelf de opdracht om op reis te gaan naar de

krochten van mijn binnenkant. Die spijt eens goed te onderzoeken. Dus ging ik twee weken op mijn eentje naar Portugal, naar de Alentejo. Volledig afgezonderd. En ik begon te babbelen tegen mijn voice recorder. De spijt-tapes, noem ik ze. Mijmeringen op het strand, of op café, over wat er gebeurd was in mijn leven. Het terugluisteren was vreselijk. *Vré-se-lijk*. Zeuren dat ge doet! *(lacht)* Maar het was wel nodig voor het project. Zo was ik in een van die tapes maar aan het afgeven op mezelf: *En gij waart altijd bezig met uw eigen projectjes! En gij waart altijd egocentrisch!* Toen ik terug luisterde, dacht ik: *Neenee. You're joking yourself. Die projectjes: dat is uw ding. Dat vind ge fantastisch.* *(lacht)* En dat is zeer leerzaam, zo praten én luisteren naar jezelf. Je vult eigenlijk een zelfevaluatieformulier in, over je leven. Ik kan het iedereen aanraden. Ik ben er supersterk van teruggekomen.”

Kleuters en psychopaten

Een mens gaat er spontaan bij mijmeren over zijn eigen leven, en al hetgene waar hij spijt over zou kunnen hebben. Maar, smijt ik Terryn voor de voeten: wat als je dat nu niet hebt? Wat als je nu tot je 90ste blijft volharden in de spijt-ontkenning? Heb je dan iets gemist in je leven? *“Ha. Dat is de vraag omkeren natuurlijk. Het hoeft helemaal niet”,* zegt hij. *“Maar het beeld dat je op je sterfbed ligt en denkt: Shiiiiit... Had ik maar... Dat wil je niet, hé. Daarom denk ik: doet het maar eens. Heb maar eens goed spijt van een aantal dingen. Want spijt is een systeem dat je in staat stelt om volgende keer een betere keuze te maken.”*

Iedereen heeft spijt trouwens. Blijkt uit onderzoek. Behalve kleuters – bij hen is het systeem nog niet ontwikkeld – en psychopaten. De doelgroep voor het theaterstuk is bijgevolg dus betrekkelijk groot. *“Iedereen zal er wel zijn eigen ding uit meenemen”,* zegt Terryn. *“Wat ik hoop, is dat we spijt wat meer uit dat verdomhoekje trekken. Want het is eigenlijk een wapen tegen zaken als zelfverwijt en schaamte. Omarm uw spijt, wees er blij mee. En ge gaat uiteindelijk contentier zijn met uzelf.”*

Tot Onze Grote Spijt - Van: Johan Terryn - Speelt van 19/10 tot 28/3 in verschillende zalen in Vlaanderen - Tickets www.johanterryn.com

https://www.nieuwsblad.be/cnt/dmf20231019_92332545